

Ministeren er givetvis bekendt med, at national lovgivning, herunder også den danske valglov, bør tilstræbe at harmonere bedst muligt med de internationale forpligtelser, Danmark påtager sig, så langt det er muligt gennem fortolknings- og formodningsregler, uden naturligvis at krænke eller komme i konflikt med danske nationale retsprincipper.

På baggrund af de to eksperters udtalelser kan det undre, at Betænkning nr. 1432 alene er fikseret på, hvad man kalder den historiske »naturlige sproglige forståelse« af grundloven § 29. Derimod undersøger betænkningen intetsteds, om fast bopælskravet ikke ved fortolkning i lyset af Danmarks internationale forpligtelser kunne og burde smidiggøres og moderniseres for at undgå regelkonflikt, ikke mindst i forhold til EU-retten.

Svar (7/4 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Valgretsudvalgets overvejelser vedrører i første række den nærmere forståelse af bopælsbegrebet i grundlovens § 29. Udvalgets fortolkning af denne bestemmelse er sket i overensstemmelse med, hvad der i almindelighed er anerkendt som relevante faktorer ved fortolkning af retsregler. Udvalget har således fortolket bestemmelsen i lyset af dens ordlyd, formål, forarbejder og den foreliggende praksis. Der henvises nærmere til betænkningens side 293.

Udvalget har imidlertid samtidig foretaget en undersøgelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions og EU-rettenes regulering af valgret til nationale parlamenter.

Om baggrunden herfor er bl.a. anført følgende, jf. betænkningens side 149:

»Den danske grundlov står efter den danske retsorden over de internationale konventioner og den EU-retlige regulering. Internationale traktater, herunder EU-traktaten, er i den danske retsorden ikke inkorporeret med grundlovs-kraft. Der kan imidlertid i den internationale regulering af valgretten til nationale parlamenter være synspunkter, som det ved forståelsen af bopælskravet i den nuværende grundlov vil være nyttigt at have kendskab til.«

Det fremgår således udtrykkeligt af betænkningen, at Valgretsudvalget har været opmærksomt på, at det ved forståelsen af grundlovens bopælskrav kan være nyttigt at have kendskab

til den internationale regulering af valgret til nationale parlamenter.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål S 2616.

Spm. nr. S 2694

Til indenrigs- og sundhedsministeren (9/3 04) af:

Poul Nødgaard (DF):

»Kan minsteren forklare, hvorfor personer, der opholder sig i udlandet af helbredsmæssige årsager, i henhold til de gældende bestemmelser i valgretsloven kan bevare valgretten i 8 år efter udrejsen, mens f.eks. danske erhvervsfolk og forskere, der lokalansættes i danske eller multinationale virksomheder og banker i udlandet, i henhold til L 114 kun får lov til at bevare valgretten i 2 år efter udrejsen?«

Begrundelse

Det er regeringens erklærede mål aktivt at støtte Danmarks deltagelse i den tiltagende globalisering af erhvervslivet. En afgørende faktor er her, at danske forretningsfolk er i besiddelse af internationale erfaringer såvel kompetencemæssigt og kulturelt som sprogligt. Dette gælder ikke mindst nu, hvor EU om få måneder står over for en udvidelse fra 15 til 25 medlemsstater. Det må befyrgtes, at fortabelse af valgretten allerede 2 år efter udrejse for denne gruppe af dynamiske erhvervsfolk, der med samlever og familie skønnes at omfatte op til 100.000 danske statsborgere, kan få markant »afdæmpende virkning« på lysten til således at medvirke til gavn for danske interesser i den stigende globalisering.

Svar (7/4 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Efter den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 2, stk. 2, anses personer, der midlertidigt har taget ophold i udlandet af en af de af årsager, der nærmere er angivet i bestemmelsen, for at have fast bopæl i riget. En af de årsager, som efter bestemmelsen kan begrunde, at et midlertidigt udlandsophold kan forenes med